

**ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
A.P.R.**

NR. 268 din 03 august 2015

**DOMNULUI JUDECĂTOR MARIUS BADEA TUDOSE
PREȘEDINTELE
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

Stimate domnule Președinte,

Uniunea Națională a Judecătorilor din România, cu sediul în Oradea, Parcul Traian nr.10, jud. Bihor, **Asociația Magistraților din România - A.M.R.** cu sediul în București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53 sector 5 și **Asociația Procurorilor din România - A.P.R.** cu sediul în București B-dul Libertății nr.12-14, sector 5, asociații profesionale ale magistraților, formulează, în temeiul art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, prezenta

PLÂNGERE PRELABILĂ

împotriva **Hotărârii nr. 636 din data de 15 iunie 2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii**, solicitând revocarea în întregime a acesteia, ca fiind nelegală, dată prin

încălcarea dispozițiilor art. 29 alin. 4 din Legea 317/2004 republicată privind obligația de a motiva hotărârea, a dispozițiilor cuprinse în art. 30 alin.1 din aceeași lege, prin interpretarea și aplicarea greșită a sensului și conținutului noțiunii “*de independență sau imparțialitatea ori (...) suspiciuni cu privire la acestea*”, precum și a dispozițiilor art. 33 din HG nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România.

CONSIDERENTE

Prin hotărârea nr. 636 din 15 iunie 2015 Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a respins solicitarea trimisă de subscrise de a ne fi puse la dispoziție informațiile transmise de Serviciul Român de Informații, având în vedere că acestea au fost clasificate ca secrete de serviciu.

De asemenea, s-a decis că afirmațiile făcute de domnul general Dumitru Dumbravă, șeful Direcției Juridice din cadrul Serviciului Român de Informații, cuprinse în interviul din data de 30.04.2015, publicat pe site-ul juridice.ro, nu sunt de natură a aduce atingere independenței sistemului judiciar.

I. Cu privire la prima parte a hotărârii, cea privind respingerea cererii asociațiilor de a li se pune la dispoziție date transmise de S.R.I., aceasta a fost făcută cu încălcarea prevederilor art. 33 din HG 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România.

În mod eronat se indică ca temei legal dispozițiile art. 19 din HG nr. 585/2002 în condițiile în care nu am solicitat declasificarea acestor acte, ci doar accesul la conținutul lor.

Condițiile prevăzute de lege pentru acest acces sunt prevăzute de art.33, potrivit căruia accesul la informații clasificate este permis cu respectarea principiului necesității de a cunoaște numai persoanelor care dețin certificat de securitate sau autorizație de acces, valabile pentru nivelul de secretizare al informațiilor necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

Ca atare, condițiile necesare sunt: existența unei certificat de securitate sau autorizații de acces – condiție ce nu se aplică magistraților – și existența “*necesității de a cunoaște*”. Or, această condiție este în mod evident îndeplinită, având în vedere că actele respective cuprind explicații esențiale pentru soluționarea unei sesizări făcute de către subscrise. Reamintim că inițiativa declanșării acestei proceduri nu a aparținut Consiliului Superior al Magistraturii, ci s-a făcut la cererea expresă a asociațiilor profesionale, interesul nostru pe parcursul întregii proceduri fiind așadar evident și perfect legitim.

II. In ceea ce privește cea de a doua parte a hotărârii, prin care s-a decis că afirmațiile făcute de domnul general Dumitru Dumbravă, șeful Direcției Juridice din cadrul Serviciului Român de Informații, cuprinse în interviul din data de 30.04.2015, publicat pe site-ul juridice.ro, nu sunt de natură a aduce atingere independenței sistemului judiciar, apreciem că este nelegală din următoarele motive:

1. Hotărârea atacată încalcă dispozițiile art. 29 alin. 4 din Legea 317/2004, republicată, privind obligația Consiliului Superior al Magistraturii de a-și motiva hotărârile.

După cum rezultă din practica constantă a instanțelor de judecată, dar și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, **activitatea de motivare** nu trebuie înțeleasă într-un mod formal, lipsit de conținut, ci ea implică **obligatia de a examina și trata în mod real problemele esențiale ce i-au fost supuse examinării**, răspunzându-se fiecărui argument în sprijinul cererii soluționate, prin argument contrare.

O astfel de exigență **nu poate fi considerată ca fiind îndeplinită prin simpla preluare de către Plen a raportului Inspecției Judiciare**, în condițiile în care cererea adresată de către subscribe Plenului cuprinde o serie de argumente privind încălcarea independenței justiției care nu au fost examinate.

Hotărârea atacată, deși cuprinde un număr impresionat de pagini, ignoră cu desăvârșire argumentele aduse prin cererea subscrișelor, cât și pe cele analizate de regulă în cazul unei sesizări din oficiu. Motivarea hotărârii atacate se compune din:

a) **Reluarea integrala a interviului generalului Dumbrava Dumitru (filele 2-8)** – fără relevanță ca argument propriu zis, simpla reiterare a afirmațiilor ce au stat la originea sesizării.

b) **Articole de presă ce cuprind reacții din spațiul public (filele 8-10)** – preluate sub formă de citate, fără nici o analiză a relevanței juridice din punct de vedere al analizării afectării “*aparenței de independență și imparțialitate*” generate de interviul amintit, analiză ce trebuia să pornească tocmai de la ecourile pe care acest interviu le-a avut în rândul opiniei publice. Mai mult, articolele sunt selectate arbitrar, fiind excluse opinii ce confirmă faptul că acest interviu a ridicat suspiciuni referitoare la independența justiției.

Cel mai relevant este punctul de vedere exprimat ferm și neechivoc de fostul procuror general al DNA, actualmente judecător în cadrul Curții Constituționale, care a declarat că: “*o declarație a unui reprezentant al SRI-ului că urmărește dosarul până la soluționarea definitivă este de neacceptat și de neînțeles. Nu au treabă în această zonă.*” [http://www.hotnews.ro/stiri-esential-20210217-fostul-sef-dna-daniel-morar-declaratie-unui-reprezentant-sri-ului-urmareste-dosarul-pana-solutionarea-definitiva-este-neacceptat -neinteleles.htm](http://www.hotnews.ro/stiri-esential-20210217-fostul-sef-dna-daniel-morar-declaratie-unui-reprezentant-sri-ului-urmareste-dosarul-pana-solutionarea-definitiva-este-neacceptat-neinteleles.htm)

Declarațiile generalului Dumbravă au stârnit reacții diverse în presă, echivocul acestora fiind subliniat chiar de actualul director al SRI, domnul Eduard Helvig. Deși există un link în cuprinsul hotărârii CSM cu privire la acestea, conținutul acestora nu este analizat

deloc de către CSM, deși au constituit un argument invocat de subscris în sprijinul cererii rol.

c) Reiterarea unor dispoziții legale interne și internaționale, referitoare la înțelesul noțiunii de independență și imparțialitate (filele 10-13).

Analiza făcută **este una pur teoretică**, constând într-o înșiruire seacă de principii, **fără a se face vreo legătură concretă între cele reținute și efectele interviului amintit**, prin raportare la aceste standarde.

Astfel, deși se reține că termenul de imparțialitate se referă la absența părtinirii reale sau doar percepute, fiind subliniată **importanța aparentei de independență și imparțialitate**, CSM evită să analizeze afirmațiile ce au făcut obiectul analizei prin prisma acestei aparente, deși aceasta era premiza principală argumentată în cererea noastră.

De altfel, chiar reacțiile din presă confirmă faptul că, cel puțin la nivel de aparențe, s-a transmis în spațiul public ipoteza că, prin folosirea termenului de “*câmp tactic*”, legată de menținerea interesului SRI până la soluționarea cauzei, **judcătorii ce soluționează dosare făcute cu sprijinul SRI** sunt monitorizați până la soluționarea cauzei.

d) Analizarea atribuțiilor S.R.I și a noțiunii de siguranță națională (filele 14-16).

În această parte sunt reproduse texte legale ce vizează cuprinsul noțiunii de siguranță națională, atribuțiile generale ale SRI, precum și cele derivând din includerea corupției ca parte din structura strategiei de securitate națională.

Se fac o serie de afirmații de principiu, într-un limbaj specific serviciilor de informații, nu magistraturii, despre: “*obligatia legală a Serviciului Român de Informații de a derula activități informativ operative de cunoaștere, prevenire și contracarare în planul afectării drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute de Constituția României, precum și la necesitățile strategice și obligațiile prezentate*” în “*contextul abordării problemei corupției și combaterii ei ca parte în structura de Strategie de Securitate Națională, eradicării corupției instituționale ca obiectiv de siguranță națională, definirii corupției ca vulnerabilitate, cu implicații asupra funcționării instituțiilor statului și cu efecte negative asupra vieții cetățeanului*”.

Or, **nu aceste aspecte au făcut obiectul sesizării noastre**. Nu am negat nici gravitatea existenței unei corupții instituționalizate la nivel de societate, nici includerea corupției în strategia națională de apărare.

Am subliniat doar că rolul SRI în procesul judiciar este limitat de legea sa de organizare. Acest argument a fost unul fundamental în susținerea noastră că, prin interviul dat, **se reliefează aspecte ce duc la concluzia unei intruziuni nepermise a SRI în procesul judiciar, argument ce impunea o analiză clară și efectivă a Consiliului**.

Dacă această instituție aprecia că este permisă *de plano* păstrarea interesului SRI asupra judecării unei cauze, avea datoria de a argumenta clar și lămuritor, bazat

pe texte legale, în ce constă exact acest interes, cum se manifestă el în concret și care sunt limitele sale. Plenul CSM a înțeles însă să eludeze obligația de a răspunde punctual unor argumente, alegând umplerea golului prin teorii ce nu fac decât să majoreze confuzia, în loc să o lămurească.

Această analiză generică **ignora cu desăvârșire prevederile legale ce reglementează în concret limitele SRI** în cooperarea cu organele judiciare, texte legale invocate în cerere. Aceste aspecte substanțiale nu au fost nici ele analizate în vreun fel de Plen, fapt ce denotă o dată în plus lipsa unei motivări reale din partea Plenului CSM.

Reamintim că, așa cum am arătat și în cererea inițială, rolul Serviciului Român de Informații pe acest palier este concret și strict definit de legea sa de funcționare, ce se adaugă Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României și Constituției României.

Serviciul Român de Informații are un rol limitat în desfășurarea unui proces judiciar, iar aceste limite trebuie să fie concret și transparent trasate. **„Instrumentele INVESTIGATIVE”** la care se referă autorul interviului sunt specifice fazei de urmărire penală și constau în sprijinul tehnic acordat structurilor de parchet, conform Codului de procedură penală. Această etapă **„investigativă”** se finalizează în momentul sesizării instanței de judecată, moment după care implicarea SRI nu doar că nu mai este necesară, ci devine periculoasă.

De altfel, art. 13 din legea de organizare a Serviciului Român de Informații prevede în mod explicit limitele implicării acestuia: **“La solicitarea organelor judiciare competente, cadre anume desemnate din Serviciul Român de Informații pot acorda sprijin la realizarea unor activități de cercetare penală pentru infracțiuni privind siguranța națională.”** Ca atare, activități de cercetare penală și nicidecum de judecată, etapă în care, în mod categoric, Serviciul Român de Informații nu mai are nici un fel de atribuție legală. A considera instanțele de judecată **“câmpul tactic”** al SRI și a accepta prezența SRI în **“câmpul tactic”** până la soluționarea definitivă a cauzei înseamnă a accepta posibilitatea ca acest serviciu secret să acționeze cu mijloace obscure asupra actorilor procesului judiciar, inclusiv procuror sau judecător.

Acest argument, întemeiat pe prevederi legale clare, nu a fost analizat de Plen, neputându-se reține din cuprinsul hotărârii nicio rațiune care să fi stat la baza înlăturării sale, acesta fiind de fapt cu desăvârșire ignorat.

Nu am aflat, de asemenea, ce înseamnă “câmp tactic” în înțelesul pe care CSM îl dă acestei noțiuni și de ce folosirea acestei sintagme în legătură cu noțiunea de „instanță” este conformă cu expresia „independentă a justiției”.

Hotărârea CSM nu ne explică nici de ce, în ciuda prevederii exprese că SRI colaborează doar cu organele de cercetare penală, în situații limitative prevăzute de lege, menținerea interesului lor după acest moment procedural – și anume după sesizarea instanței de judecată - este justificat.

La fel, CSM nu explică de ce **aplicarea unor patternuri judecătorilor de către SRI este o activitate compatibilă cu statutul acestora**, în condițiile în care în cuprinsul cererii am motivat în mod explicit incompatibilitatea unor astfel de acțiuni cu independența judecătorului: *“Cu alte cuvinte, în momentul în care un dosar în care a fost implicat SRI ajunge în instanță, completul intră imediat în atenția SRI, pentru a se evita riscul coruperii acestuia pe parcursul desfășurării cauzei (sic!). Revenind la atribuțiile SRI, mai sus arătate, judecătorul ce soluționează acest tip de cauze este echivalat cu un pericol pentru securitatea națională a României, impunându-se culegerea, verificarea și valorificarea informațiilor privitoare la acesta.*

Această concluzie se impune dacă suprapunem stării de fapt relevate de directorul SRI – atenția până la finalizarea cauzelor – dispozițiile legale aplicabile activității acestui serviciu, de culegere și analiză a informațiilor. O astfel de abordare nu este doar jignitoare, aruncând un blam general asupra onestității judecătorilor, ci, mai îngrijorător, creează o presiune evidentă asupra magistraților, suspectați ab initio ca fiind coruptibili. Nu doar reputația corpului de magistrați este afectată, ci încrederea în sistem este serios prejudiciată.

Traducând în termeni comuni acesta frază, cetățeanul înțelege că, pentru siguranța corectitudinii demersului judiciar, se impune supravegherea magistraților de către serviciile secrete. Acest tip de înțelegere a rolului ce revine fiecărei instituții în arhitectura statului de drept nu poate fi acceptată și trebuie ferm corectată. Nu putem să nu subliniem, în acest context, importanța pe care a dat-o Curtea Europeană a Drepturilor Omului aparenței în raport cu garanțiile de independență și imparțialitate, garanții indisolubil legate de dreptul la un proces echitabil.

Or, astfel de declarații, venite din partea unor persoane care dețin o funcție importantă în arhitectura instituțională a serviciului de informații, pot, în mod indiscutabil, crea aparența unei lipse de independență din partea magistraților.”

e) Motive legate de lipsa atribuțiilor de control a CSM asupra activității SRI (filele 16-17)

Această parte a motivării **este perfect inutilă**, în condițiile în care, în cuprinsul sesizării noastre, am arătat expres că: *“nu solicităm Consiliului Superior al Magistraturii să investigheze activitatea Serviciului Român de Informații, ci îi cerem să verifice dacă declarațiile amintite, așa cum ele au fost făcute în cadrul interviului în discuției, au fost de natură să aducă atingere independenței justiției, raportat la întreaga legislație națională și europeană ce conturează noțiunea de independență. În esență, este vorba despre o analiză pe text, similară celei făcute în mod uzual de Consiliul Superior al Magistraturii în cazul diverselor declarații politice, esențial fiind dacă mesajul în sine este compatibil sau nu cu exigențele specifice analizei de independență.”*

2. Hotărârea este dată cu încălcarea dispozițiilor cuprinse în art. 30 alin. 1 din aceeași lege, prin interpretarea și aplicarea greșită a sensului și conținutului noțiunii “*de independență sau imparțialitate ori (...) suspiciuni cu privire la acestea.*”

După cum am arătat, în ciuda dedicării unor pagini întregi din hotărâre, reproducerii unor **texte și principii ce conturează noțiunea de independență**, aceste rămân la nivel pur formal, Plenul omițând etapa în care aceste principii ar fi trebuit analizate în raport de efectele și aparența create în spațiul public de afirmațiile contestate.

În esență, se reține de către Consiliul Superior al Magistraturii ca argument principal faptul că afirmațiile domnului general Dumitru Dumbravă din cuprinsul interviului au un caracter general, fără a indica date și informații concrete. De asemenea, se reproșează faptul că aceste afirmații au fost scoase din context, interviul nefiind privit în întregime.

Aceste concluzii nu sunt însă reale.

Cu privire la caracterul “*general*” al afirmațiilor din cuprinsul interviului, chiar dacă per ansamblul interviul în sine ar putea fi privit ca atare, el conține o **serie de afirmații concrete**, prin referire la atribuțiile SRI în lupta împotriva corupției. Nu este necesar ca aceste informații să privească un anumit dosar sau anumiți judecători în sine, acest fapt fiind de altfel subliniat chiar de Plen în partea dedicată analizei teoretice, unde se arată în mod explicit că “*independența judecătorilor acoperă sistemul judiciar în întregime*”.

Or, ceea ce se afirmă în mod concret în cadrul interviului este că în procesul implicării SRI în lupta împotriva corupției au existat **două etape**: o primă etapă, în care serviciul “*se retrăgea din câmpul tactic odată cu sesizarea instanței prin rechizitoriu*”. O a doua etapă corespunzătoare “*saltului evoluției în acest demers*” corespunde adoptării unui proces integrat în combaterea corupției, focalizând secvențial “*instrumente investigative*” pe toată durata procesului penal. După adoptarea acestui concept, se arată în interviu, atenția SRI “*se menține până la soluționarea definitivă a fiecărei cauze*”.

Aceste aspecte nu sunt scoase din context, ci reprezintă o reproducere a unui paragraf esențial al acestuia, ce privește relația SRI cu instanțele de judecată. Aceste informații trebuie raportate la prevederile legale în vigoare, și anume la cele privind rolul SRI în activitatea de cercetare penală, pentru că, subliniem, despre acest lucru se vorbește în cadrul interviului.

În momentul în care se formează un dosar penal, chiar în baza unor informații provenind de la SRI, atribuțiile de investigație trec în competența **EXCLUSIVĂ** a organelor de cercetare penală. Am arătat și în cadrul sesizării faptul că art. 12 din legea de organizare a Serviciului Român de Informații prevede în mod explicit limitele implicării acesteia: “*La solicitarea organelor judiciare competente, cadre anume desemnate din Serviciul Român de Informații pot acorda sprijin la realizarea unor activități de cercetare penală pentru infracțiuni privind siguranța națională*”.

Noțiunea de sprijin implică în mod evident concluzia că, în cadrul anchetei penale, **SRI NU ARE ATRIBUȚII CARE SĂ ÎI PERMITĂ UN EFORT INVESTIGATIV PROPRIU.**

De altfel, art. 13 din Legea 14/1992 precizează acest lucru, prevăzând în mod expres că: **“Organele Serviciului Român de Informații nu pot efectua acte de cercetare penală”**.

Aceste texte legale au fost cu desăvârșire ignorate în analiza făcută de către Consiliul Superior al Magistraturii, deși erau esențiale în stabilirea afectării independenței justiției. Dacă mergem mai departe cu analiza pe interviu – pentru a-l privi în întregime – constatăm că după ce afirmă acordarea sprijinului – informativ sau tehnic – parchetelor, generalul Dumbravă explică în ce constă aportul său la lupta anticorupție în interiorul sistemului judiciar.

“Realitatea este că, în foarte puține cazuri de corupție în sistemul judiciar, SRI pleacă de la un anumit magistrat corupt. Am spune mai degrabă că, aplecându-ne asupra fenomenului, am determinat analitic câteva pattern-uri infracționale care apar ca niște anomalii în sistem. Acestea fac obiectul efortului nostru investigativ, iar schemele infracționale sunt apoi decriptate pas cu pas, identificând actorii și partiturile jucate de aceștia, fie că este vorba de polițiști, de procurori, judecători și, de ce nu, SRI-iști.”

Ideea este întărită de directorul SRI, care susține că urmărirea se face nu în vederea influențării procedurilor judiciare, ci *pentru ca să nu existe persoane cum au fost în trecut, judecători, procurori, care pe drum au uitat că servesc Statul Român și au avut alte preocupări decât a servi Statul Român.*

Ca atare, din aceste declarații rezultă că ar fi vorba despre o activitate investigativă complexă și extinsă, ce permite SRI ca, odată sesizată instanța de judecată cu rechizitoriu, să verifice profilul judecătorilor chemați să soluționeze cauza prin aplicarea acestor pattern-uri. Generalul Dumbravă chiar admite că investigarea judecătorilor de către SRI nu începe în cele mai multe cazuri de la un denunț a unui magistrat corupt, ci se face proactiv în baza faptului că un judecător este parte dintr-un complet care primește un dosar. Acest lucru înseamnă că judecătorii care își desfășoară pur și simplu activitatea, sesizați fiind cu dosare penale de mare corupție, sunt din start investigați, analizați și clasificați de SRI, asemenea celor care atentează la siguranța națională.

În sala de judecată, judecătorul servește legea, nu statul ca entitate. Statul este egal cu toți cetățenii lui, mai mult, instanțele de judecată sunt chemate să îi protejeze pe acesta din urmă de eventualele abuzuri. În fața judecătorului cel slab este egal celui puternic, și simpla exprimare a ideii că judecătorii ar servi interesele statului este o dovadă de aroganță față de cetățenii acestui stat și o încălcare a înseși temeliei independenței justiției.

Pe de altă parte, aceasta componentă investigativă, ce excede evident noțiunii de *“sprijin în efectuarea actelor de cercetare penală”*, implică supravegherea – de tipul poliției

politice – a magistraților pentru a preveni potențiale fapte de corupție, au un puternic efect de intimidare, presiune și discreditare a judecătorilor și procurorilor.

O astfel de activitate este una asumată, în termeni generali, de către SRI, arătându-se pe site-ul acestei instituții că *“prin acțiuni specifice, culegem și verificăm informații care ne permit să identificăm forme de manifestare ale fenomenului corupției ce determină disfuncții majore în domenii de interes pentru segmente largi de populație, precum administrația publică, justiția, învățământul, sistemul sanitar ori cel de protecție socială.”*

Privită din această perspectivă, declarațiile mai sus amintite relevă aplicarea acestui tip de acțiune – de culegere și verificare informații – tuturor judecătorilor sesizați cu soluționarea unor dosare de corupție. Efectele unui acest tip de acțiune sunt devastatoare. Nu doar că independența judecătorului este grav afectată, prin presiunea pusă asupra acestuia, ci și încrederea în sistemul de justiție va fi grav afectată.

Fiecare achitare va fi primită cu suspiciuni vis a vis de coruperea judecătorului însuși, iar fiecare condamnare va fi primită cu suspiciunea efectelor presiunii ascunse și obscure a serviciilor secrete.

O activitate de acest tip a fost desfășurată în trecut de către SIPA – Serviciul Intern de Protecție și Anticorupție. Arhiva acestui serviciu, ce conținea inclusiv date privind viața personală a magistraților, a constituit multă vreme sursa unor suspiciuni publice privind șantajul unor magistrați sesizați cu dosare de mare interes public. Un astfel de abuz nu poate și nu trebuie a fi repetat.

S-a subliniat într-un interviu public de către un membru CSM, după pronunțarea acestei hotărâri, că **activitatea SRI nu ar trebui să îngrijoreze judecătorii onești.** Aceasta declarație, **dincolo de faptul că implică o confirmare a activității de supraveghere, relevă mentalitatea ce stă în spatele acestei hotărâri**, dincolo de înșiruirea seacă de texte legale și analiză pur formală.

Se concluzionează practic că atâta vreme cât *“eforturile investigative ale SRI”* sunt dedicate deciptării schemelor infracționale pentru a se identifica actorii și partiturile jucate de aceștia – subliniem folosirea termenului de investigație pentru stabilirea existenței infracțiunii și a persoanei vinovate - pentru înlăturarea magistraților corupți din sistem, ele sunt făcute în limitele legii, în contextul luptei anticorupție.

O astfel de abordare este inadmisibilă. Nu negăm existența corupției ci dimpotrivă, **am susținut mereu că una din formele cele mai grave prin care se aduce atingere independenței justiției este corupția magistraților însuși.** Dar, **de aici până la a permite ca admisibilă adunarea datelor față de magistrații ce judecă cauze făcute cu sprijinul SRI este o cale lungă.** Nu doar că magistrații cinstiți ar trebui să se teamă, toți cetățenii acestei țări ar trebui să se teamă. Nu reluăm argumentele de mai sus referitoare la consecințele unui acest tip de *“abordare”*, subliniem doar că acest tip de presiune intră în categoria factorilor ce aduc atingere independenței justiției.

Indiferent dacă acoperă sau nu o realitate – noi sperăm că nu –, afirmațiile din cadrul interviului domnului General Dumitru Dumbravă au creat această aparență, suficientă prin ea însăși pentru ca CSM să fi constatată afectarea independenței justiției prin afirmațiile menționate.

În consecință, având în vedere toate argumentele exprimate în cuprinsul prezentei plângeri prelabile solicităm Plenului Consiliului Superior al Magistraturii să revoce hotărârea nr. 636 din data de 15 iunie 2015 și, analizând argumentele subscriselor, să hotărască că afirmațiile făcute de domnul general Dumitru Dumbravă, șeful Direcției Juridice din cadrul Serviciului Român de Informații, cuprinse în interviul din data de 30.04.2015, publicat pe site-ul juridice.ro, sunt de natură a aduce atingere independenței sistemului judiciar.

judecător **Natalia Roman**,
Președinte Uniunea Națională a Judecătorilor din România

judecător **Gabriela Baltag**
Președinte Asociația Magistraților din România

procuror **Constantin Sima**,
Președinte Asociația Procurorilor din România